pörrutas, ja meid omma uhkest ennese öiguset wälja kiskus."

Üks keige hirmsam Piiskoppi käsk olli: keik Piiblid Lutteruse usholiste käest ärrarisuda. Ja sedda tehti ka, kül kawwalusega, kül wäggise. Kokko korjatud Piiblid said siis turrul kattolikide sureks naeruks ärrapölletud.

Ühhel öhtul tulli minno poeg kojo ja wõttis omma mantli alt ühhe suure kunstlikult hõbbedega ehhitud ramato wälja.

„Siin, armas emma," ütles temma, „on ramat mis Ketserid pühhaks kirjaks nimmetawad. Agga panne kindad kätte, enne kui sa temmasse pudud ja loe üks tossin pühha Maarja palwid, et wahhest kurri sinnust woimust ei sa. Minna ei woinud tedda mitte ärrapölletada temma on wägga kennaste kirjutud ja malitud ja kalliste hõbbedaga ehhitud. Meie olleme sedda tänna mäepealiko von Erenbergi käest wõtnud, kes abbikasa ja lastega wangi pandi. Se peab temma suggulõssa pärrandus ollema ja olla ühhe Brandenburgi kurwürsti prauast, kes sedda selle wanna peaketseri Lutterusele kinkinud, nende kätte tulnud. Oh mis illusaste se uhke mäe pealik ja temma ommaksed palluda oskasid, kui ma nende ramatud leidsin, põlwili maas wimaks nad nutsid ja wärrisesid, õige kui kaoks iggawene ello selle ramatoga ärra. Lapsedki kisendasid, agga minna ei karda neid. Siiski, ärrapölletada ei woinud minna tedda

mitte, wõtta sinna hõbbe külgest ärra ja wiska siis tullesse."

Sedda tahtsin minna ka tehha. Sest isse kattolik, arwasin minna Piibli kardetawaks asjaks, ühhe korra agga tahtsin sissewadata. Jummala ärraarwamata suur hallastus tahtis pimmedaid kangekaelsid pattusid meleparrandamissele sata. Kui ma ramato lahti teggin, langesid mo silmad Apostlite teggude ramato 9, 4 nende Issanda sannade peale: „Saul, Saul miks sa mind taggakiusad? Minna ollen Issand kedda sa taggakiusad. Se tulleb sulle rasteks astla wasto takka üllesliia!" — Ni kui wiimse kohtopäwa heäl ollid need sannad mo melest.

Kaua piddasin ma ramato ommas käes ja ikka tõmmati minno silmad jälle nende sannade peale, kunn wimaks ma kui ommast süddamest Sauluse sannadega hüüdsin: „Issand mis sa tahhad, et ma pean teggema?" Ja minno melest olli, kui hüaks heäl waljuste minno wasto: Tause ülles, minne linna, seal peab sulle öõldama, mis sa pead teggema!"

Minna jäin kül omma kambri agga rahho ei tulnud mulle ei sel õsel, egga üllepea enne mitte, kui minna Issandat otsisin ja leidsin, ja ennast temma ommaks andsin.

Kartus ja halle meel ei lasknud sel õsel und minno silmi tulla, ja kui ma wimaks uinusin, waewasid mind häddalised unnenäod. Ma näggin

Eesti maa rahwa Kalender 1872 [illegible]